

Ο Λένιν, οι Δίδυμοι Πύργοι και η Παναγία των Παρισίων

19/Απρ/2019 00:02

Του Κώστα Στούπα

Οιαπανταχού της υψηλίου εθνολαϊκιστές "προσεύχονταν" τις τελευταίες μέρες η πυρκαγιά που κατέστρεψε το ναό της "Notre Dame" στο Παρίσι και την οποία η ανθρωπότητα παρακολούθησε σε απευθείας μετάδοση, να μην οφειλόταν σε ατύχημα αλλά σε εμπρησμό από ισλαμιστές τρομοκράτες.

Τοενδεχόμενο αυτό ίσως ήταν και η αιτία που οι αρχές του Παρισιού βιάστηκαν να ανακοινώσουν το πόρισμα των ειδικών. Έτσι στα κοινωνικά δίκτυα κάποιες σχετικές εκδοχές από γνωστές περιθωριακές πηγές δεν κατάφεραν να πάρουν έκταση.

Τις πρώτες ώρες κυκλοφόρησαν στα κοινωνικά δίκτυα φήμες και κάποιες ψεύτικες φωτογραφίες με μελαμψούς που πανηγύριζαν με φόντο τις φλόγες.

Γιαάλλη μια φορά κάποιες από τις πηγές των ψευδών ειδήσεων εντοπίστηκαν να έχουν σχέση με ρωσικά δίκτυα...

Ανη καταστροφή δεν οφειλόταν σε ατύχημα αλλά σε τρομοκρατική πράξη κάποιας ακραίας ισλαμιστικής ομάδας, ποια θα ήταν η επίδραση του γεγονότος στις επερχόμενες ευρωεκλογές σε ένα μήνα;

Σημείο αναφοράς...

Η"Παναγία των Παρισίων" χτίστηκε μεταξύ 1165 και 1300 μ.Χ. και αποτελεί σημείο αναφοράς των Γάλλων, των Ευρωπαίων και της Υψηλίου.

ΟιΈλληνες που έχουν επισκεφθεί την "Αγία Σοφία" στην Κωνσταντινούπολη μπορεί να καταλάβουν τι σημαίνει ένα χαμένο σημείο αναφοράς και ταυτοτικού προσδιορισμού ενός λαού.

Ευτυχώς ο Παρθενώνας παραμένει στη θέση του εντός Ελληνικής και Δυτικής επικράτειας.

Ακόμη και οι μη έχοντες πάθος με τη θρησκεία, οι αγνωστικιστές ή οι άθεοι που έχουν μια περισσότερο κοσμοπολίτικη αντίληψη Έλληνες, όταν επισκέπτονται την Κωνσταντινούπολη νιώθουν σαν ακρωτηριασμένο άτομο που αντικρίζει το κομμένο και ξεχασμένο του άκρο μετά από χρόνια.

Η καταστροφή της "Παναγίας των Παρισίων" σε επίπεδο συμβόλων θυμίζει την πτώση των "Δίδυμων Πύργων" στη Νέα Υόρκη. Την επίθεση της 11/9 ακολούθησαν οι γνωστές εξελίξεις...

Ο κατάξερος κάμπος

Μπορεί όμως η καταστροφή της "Παναγίας των Παρισίων" να μην έδωσε την ευκαιρία για την εκδήλωση μαζικής υστερίας αλλά η πρώτη ύλη που είναι ικανή να οδηγήσει σε φαινόμενα μαζικής υστερίας υπάρχει.

Καθώς το πρώτο ενδεχόμενο που σκέφθηκε με ρίγος μια μεγάλη μερίδα της κοινής γνώμης σε όλη την υφήλιο ήταν το τρομοκρατικό χτύπημα ενός χριστιανοδυτικού συμβόλου, είναι θέμα χρόνου κάποια ακραία σέχτα να επιχειρήσει να εκμεταλλευτεί αυτή τη υφέρπουσα προδιάθεση.

Κάτι τέτοιο θα έδινε την ευκαιρία στο ανερχόμενο κύμα του εθνολαϊκισμού να το εκμεταλλευτεί πολιτικά.

Ο Χίτλερ όταν θέλησε να διαλύσει το ΚΚ του φόρτωσε τον εμπρησμό του γερμανικού Κοινοβουλίου. Όταν θέλησε να εισβάλει στην Πολωνία έστησε μια προβοκάτσια στην οποία κάποιοι Πολωνοί στρατιώτες πυροβόλησαν Γερμανούς.

Ο πρέεδρος Μάο έλεγε μεταφορικά πως όταν ο κάμπος είναι γεμάτος κατάξερα χόρτα μια σπίθα αρκεί για να ξεσπάσει η πυρκαγιά.

Οικονομίες στη Δύση διανύουν μια περίοδο καχυποψίας και νευρικότητας καθώς η κοινωνική βάση έχει χάσει τους δεσμούς αλληλεξάρτησης με τις ελίτ, τις οποίες υποπτεύεται πως δεν φροντίζουν για το κοινό εθνικό συμφέρον.

Οι συντηρητικές κατηγορίες του πληθυσμού παρατηρούν τα παραδοσιακά δεξιά και Χριστιανοδημοκρατικά κόμματα να προωθούν την παγκοσμιοποίηση, να συναινούν στους γάμους μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου, να καλοδέχονται τους μουσουλμάνους.

Η λευκή εργατική τάξη νιώθει προδομένη κυρίως από την παγκοσμιοποίηση αλλά και την αριστερά που έχει στραφεί στους μετανάστες και τις κοινωνικές μειονότητες.

"Τώρα, σε πολλές δημοκρατίες, η αριστερά επικεντρώνεται λιγότερο στη δημιουργία ευρείας οικονομικής ισότητας και περισσότερο στην προώθηση των συμφερόντων μιας ευρείας ποικιλίας περιθωριοποιημένων ομάδων, όπως οι εθνικές μειονότητες, οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, οι γυναίκες και οι ΛΟΑΤ άνθρωποι", γράφει ο Φράνσις Φουκουγιάμα σε ένα πρόσφατο άρθρο.

Μοιραία μεγάλα τμήματα από την παραδοσιακή δεξιά και αριστερά στρέφονται στο αντιφατικό συνονθύλευμα του "εθνολαϊκισμού" όπου διάφοροι γραφικοί... αστέρες υπόσχονται αυτά ακριβώς που θέλει να ακούσει ο μέσος φοβισμένος άνθρωπος: Απλοϊκές λύσεις (συνήθως ανέφικτες) για περίπλοκα προβλήματα...

Φυσικά υπάρχουν δυνάμεις στην υψηλή κυρίως ολιγαρχικές που προσπαθούν να επωφεληθούν από την υπαρξιακή κρίση των φιλελεύθερων δημοκρατιών.

Ποντάρουν στη διάλυση της Ε.Ε. ή του ΝΑΤΟ και την επιστροφή στα μικρά και αδύναμα έθνη - κράτη τα οποία είναι χειραγωγήσιμα.

Τα ολιγαρχικά καθεστώτα έχουν συμφέρον να ανταγωνίζονται άλλα ολιγαρχικά καθεστώτα προκειμένου ο φόβος της εξωτερικής απειλής να διατηρεί την εσωτερική πειθαρχία με μικρότερο κόστος.

Τα ολιγαρχικά καθεστώτα δυσκολεύονται να αντισταθούν στη διαβρωτική επιρροή των ανοιχτών δημοκρατιών στο εσωτερικό τους. Αυτός είναι ένας λόγος που υποσκάπτουν τις δημοκρατίες, ενισχύοντας κόμματα όπως της Λεπέν, του Σαλβίνι, του Πεπε-Γκριλο ή των Ποδέμος...

Ο Κάιζερ προκειμένου να υποσκάψει την ισχύ της Τσαρικής Ρωσίας φρόντισε να επιστρέψει εκεί ο Λένιν με αρκετό προπαγανδιστικό εξοπλισμό στη διάθεσή του. Η Ρωσία του Πούτιν φαίνεται πως πληρώνει τη Δύση με το ίδιο νόμισμα.

Χαρακτηριστική είναι η ομιλία του Υπουργού Εξωτερικών της Ρωσίας Σ. Λαβρόφ πριν λίγες μέρες κατά την ετήσια συνάντησή του με φοιτητές και καθηγητές στη διπλωματική ακαδημία, σύμφωνα με το ρωσικό κρατικό πρακτορείο ειδήσεων TASS:

"Το δυτικό φιλελεύθερο πρότυπο ανάπτυξης, το οποίο ορίζει ιδιαίτερα μια μερική απώλεια της εθνικής κυριαρχίας -κάτι το οποίο επιδίωξαν οι δυτικοί ομόλογοί μας όταν εφευρέθηκε αυτό που αποκαλούν παγκοσμιοποίηση, χάνει την ελκυστικότητά του και δεν θεωρείται πλέον το τέλειο μοντέλο για όλους. Επιπλέον, πολλοί άνθρωποι στις δυτικές χώρες είναι ιδιαίτερα σκεπτικοί επ' αυτού"...

kostas.stoupas@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)